

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sk/8/2017
Identifikačné číslo spisu: 3016200763
Dátum vydania rozhodnutia: 27.06.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Judita Kokolevská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:3016200763.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Judity Kokolevskej a členov senátu JUDr. Viery Nevedelovej a Mgr. Viliama Pohančeniča, v právnej veci žalobcu: N. F., bytom D.O., D. XXX/XX, zastúpený advokátom: JUDr. Dušan Motús, Hviezdoslavova 3, 971 01 Prievidza, proti žalovanému: Sociálna poisťovňa - ústredie, Bratislava, so sídlom Ul. 29. augusta č. 8-10, Bratislava, o úrazovú rentu, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 14Sa/12/2016-46 z 21.03.2017, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 14Sa/12/2016-46 z 21.03.2017 m e n í tak, že rozhodnutie žalovanej č. 52864-4/2016-BA zo 16.11.2016 z r u š u j e a vec v r a c i a žalovanej na ďalšie konanie.

II. Žalobcovi súd p r i z n á v a právo na náhradu trov konania v plnej výške.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trenčíne rozsudkom č. k. 14Sa/12/2016-46 z 21.03.2017 zamietol žalobu proti rozhodnutiu žalovaného č. 52864-4/2016-BA zo 16.11.2016. Napadnutým rozhodnutím generálny riaditeľ žalovanej zamietol odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, ústredie č. 11446-27/2016-BA z 11.07.2016 a toto rozhodnutie potvrdil. Prvostupňovým rozhodnutím Sociálna poisťovňa, ústredie rozhodla, že žalobca, ktorý utrpel poškodenie zdravia v dôsledku pracovného úrazu zo dňa 12.11.1991 nemá nárok na úrazovú rentu.

2. Žalobca dňa 12.11.1991 utrpel pracovný úraz - pri práci so zbíjacím kladivom náhle pocítil pichnutie v krku a ostrú bolesť šíriacu sa do pravej strany záhlavia. Úrazový dej bol zamestnávateľom registrovaný ako pracovný úraz, pričom ošetrovateľom bol tento stav hodnotený ako svalová distentia v oblasti C-Th prechodu. RTG vyšetrením krčnej chrbtice v deň utrpenia pracovného úrazu sa nepreukázali poúrazové zmeny a príslušný chirurg stav žalobcu hodnotil ako distorziiu krku napriek absencii typického úrazového deja. Pri kontrolnom chirurgickom vyšetrení dňa 26.11.1991 bol stav uzavretý ako bolestivý vertebrogénny syndróm. Neskôr žalobca absolvoval vyšetrenie u ortopéda, ktorý na základe RTG snímok krčnej a hrudnej chrbtice žalobcu opakovane nezistil poúrazové zmeny,

konštatoval iba ľahké degeneratívne zmeny na chrbtici.

3. V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že po podaní žiadosti o úrazovú rentu bol zdravotný stav žalobcu posudzovaný posudkovou lekárkou Sociálnej poisťovne, pobočka Prievidza. Lekárskou správou zo dňa 07.02.2013 nebola určená miera poklesu pracovnej schopnosti na účely zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších prepisov, nakoľko po 01. januári 2004 nedošlo u navrhovateľa k zhoršeniu zdravotného stavu v súvislosti s pracovným úrazom zo dňa 12.11.1991. V nadväznosti na uvedené ústredie Sociálnej poisťovne vydalo dňa 03.04.2013 rozhodnutie č. 24983-2/2013-BA, ktorým bolo rozhodnuté, že žalobca nemá nárok na úrazovú rentu. O opravnom prostriedku podanom proti rozhodnutiu žalovanej z 03.04.2013 rozhodol krajský súd tak, že napadnuté rozhodnutie potvrdil, pričom však na odvolanie bolo rozhodnutie krajského súdu zmenené Najvyšším súdom SR, ktorý rozhodnutie odporkyne zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplynulo, že správne orgány rozhodovali na základe neúplných posudkov, pričom skutočnosť, že žalobca v uplynulom období neabsolvoval potrebné vyšetrenia nezbavuje správny orgán zistiť skutočný stav presne a úplne a na ten účel si zadovážiť potrebné podklady. Konštatoval, že bude vecou správnych orgánov v ďalšom konaní zadovážiť si nový lekársky posudok v spolupráci s pracoviskom pracovného lekárstva posúdiť pokles pracovnej schopnosti žalobcu. Následne Sociálna poisťovňa ústredie požiadala o vypracovanie znaleckého posudku. Súdny znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvia ortopédia MUDr. S. K. vypracoval znalecký posudok č. 01/2016 zo dňa 04.03.2016, v ktorom posudzoval či zdravotný stav žalobcu v zmysle poškodenia chrbtice je v priamej súvislosti s pracovným úrazom zo dňa 12.11.1991 a ak áno či následkom pracovného úrazu mohlo dôjsť k zhoršeniu zdravotného stavu žalobcu po 01.01.2004. Znalec dospel k záveru, že poškodenie chrbtice žalobcu nie je v priamej súvislosti s pracovným úrazom zo dňa 12.11.1999, pričom charakter práce bol jedným z predispozičných vyvolávajúcich faktorov degeneratívneho ochorenia chrbtice. V posudkovej časti znaleckého posudku uviedol, že popisované „zackvaknutie nervu“ bolo najpravdepodobnejšie v dôsledku svalového stuhnutia v tejto oblasti chrbtice. Neurologicky nebol dokázaný útlak konkrétneho nervu vychádzajúceho z chrbtice. Na takéto ochorenie bol žalobca liečený už v predchádzajúcom období praktickým lekárom MUDr. X. R. (dňa 07.07.1989). Na vzniku ochorenia sa predispozične podieľal charakter jeho práce so zbýjacím kladivom. Chronické vibrácie pri práci so zbýjačkou poškodzujú mikrocirkuláciu periférnych nervov horných končatín, kĺbov medzistavcových platničiek, svalov, väzov i centrálného nervového systému na úrovni chrbtice. Spôsobujú predčasný rozvoj degeneratívnych zmien na medzistavcových kĺboch a platničkách chrbtice. Chorobu z povolania nemal žalobca priznanú podľa vyšetrenia Lekárskej posudkovej komisie zo dňa 09.01.1992. Podľa záznamov v zdravotnej dokumentácii sa zdravotný stav žalobcu od roku 1991 postupne zhoršoval. V období od 06.04.1994 do 19.04.1994 pre bolesti chrbtice bol opäť hospitalizovaný. Na RTG snímkoch bola začínajúca tvorba výrastkov na stavcoch (spondylóza) a medzistavcových kĺbov (spondylartróza). Podľa záveru neurológa MUDr. K. K. zo dňa 04.01.1999 trpel na diagnózy: chronická vazoneuróza horných končatín, neurastický syndróm a zvýšená potivosť. V období od 26.03.2003 do 04.04.2003 bol žalobca hospitalizovaný na neurologickom oddelení po prekonanom epileptickom záchvate. Počas pádu pri záchvate došlo i k narazeniu hrudnej a driekovej chrbtice. Dňa 20.04.2006 boli zaznamenané odchýlky na EEG vyšetrení - prejav dysfunkcie kmeňových mozgových štruktúr. Pri ortopedickom vyšetrení dňa 15.01.2010 boli zistené degeneratívne zmeny celej chrbtice, skolióza I. stupňa, kyfóza krčnej a skolióza hrudnej a driekovej chrbtice, poškodenie medzistavcovej platničky C5/6, entezopatie v oblasti oboch lakt'ov. Pri MRI vyšetrení krčnej chrbtice dňa 29.07.2013 mal žalobca zistené poškodenie medzistavcových platničiek C3/4, C4/5, C6/7 a vyklenutie platničiek C5/6 a C7/Th1, spondylóza stavcov C3-C7 a osteochondróza platničiek C4-7. Znalecký záver bol, že poškodenie chrbtice nie je v priamej súvislosti s pracovným úrazom zo dňa 12.11.1991. Charakter jeho práce bol jedným z predispozičných vyvolávajúcich faktorov degeneratívneho ochorenia chrbtice. Podľa lekárskej správy zo dňa 13.06.2016 žalobca pracoval ako baník v podzemí do roku 1992 a po priznaní čiastočnej invalidity bol vyradený na povrch. V roku 1992 bol aj kompletne vyšetrený na oddelení pracovného lekárstva, choroba z povolania u neho nebola zistená. V ďalšom období už nepracoval v riziku vibrácii ani preťažovania horných končatín. Zhrnutím výsledkov vyšetrení žalobcu a znaleckého dokazovania dospel posudkový lekár k záveru, že nie je konštatované zhoršenie zdravotného stavu žalobcu následkom pracovného úrazu zo dňa 12.11.1991, nakoľko ochorenie chrbtice nie je následkom uvedeného

pracovného úrazu, a preto nemohlo dôjsť k zhoršeniu zdravotného stavu následkom uvedeného úrazu ani pred a ani po 01.01.2004. Vzhľadom na uvedené posudkový lekár neurčil mieru poklesu pracovnej schopnosti na účely zákona č. 461/2003 Z. z., keď po 01.01.2004 nedošlo u poškodeného k zhoršeniu zdravotného stavu. Na základe uvedeného sociálna poisťovňa, ústredie vo veci dňa 11.07.2016 opätovne rozhodla rozhodnutím č. 11446-27/2016-BA tak, že žalobca nemá nárok na úrazovú rentu. V odôvodnení rozsudku krajský súd viedol, že v prejednávanej veci zostalo sporné, či súčasné zdravotné problémy žalobcu majú priamu súvislosť s registrovaným pracovným úrazom z 12.11.1991. Správne orgány si po zrušení rozhodnutia zo dňa 03.04.2013 pre posúdenie uvedenej odbornej otázky zabezpečili znalecký posudok vypracovaný znalcom z odvetvia ortopédia. Znalec dospel k záveru, že poškodenie chrbtice žalobcu nemá priamu súvislosť s pracovným úrazom zo dňa 12.11.1991. Uvedené závery boli následne zohľadnené v lekárskej správe posudkového lekára pobočky zo dňa 13.06.2016, spolu so zhodnotením jednotlivých záverov ošetrojúcich lekárov žalobcu. Správny súd je toho názoru, že žalovaný a prvostupňový správny orgán vychádzali pri svojom rozhodovaní z dostatočne zisteného skutkového stavu, keď boli vzaté do úvahy výsledky vyžiadaného znaleckého posudku, vyšetrení žalobcu za obdobie od roku 2002 do roku 2013, ako aj výsledky jeho vyšetrenia na oddelení pracovného lekárstva a správne dospeli k záveru, že na následných ťažkostiach žalobcu s krčnou a hrudnou chrbticou po pracovnom úraze sa podieľali najmä degeneratívne zmeny, príčinná súvislosť nebola preukázaná. S poukazom na uvedené je záver žalovaného, že žalobcovi nevznikol nárok na úrazovú rentu správny a má oporu vo vykonanom dokazovaní. Pokiaľ ide o námietku žalobcu, že mu nebol doručený vypracovaný znalecký posudok, súd uvádza, že žalovanému zo zákona nevyplýva povinnosť vykonať takéto doručovanie, je zjavné, že žalobca bol so závermi znalca oboznámený pri predvolaní posudkového lekára dňa 13.06.2016. Nič mu nebránilo, aby prípadne nazrel do administratívneho spisu, resp. si z tohto posudku vyhotovil kópiu. Pokiaľ ide o žalobnú námietku, ktorá smerovala k nedostatku právomoci žalovaného vec prejednať, správny súd uvádza, že táto nie je dôvodná. Je pravdou, že administratívne konanie začalo ešte za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku teda pred 01.07.2016. Po zrušení rozhodnutia správneho orgánu o veci zo dňa 03.04.2013 Najvyšším súdom SR prvostupňový správny orgán rozhodol o žiadosti žalobcu dňa 11.07.2016, teda za účinnosti zákona č. 162/2015 Z. z.. Od 01.07.2016 súd nemá právomoc rozhodovať o odvolaniach proti rozhodnutiam správnych orgánov. Novelou vykonanou zákona č. 125/2016 Z. z. boli zo zákona č. 461/2003 Z. z. vypustené ust. § 219 a 220, v zmysle ktorých o podaných odvolaniach rozhodoval súd. Naopak, uvedený právny predpis po novele vykonanej zákona č. 125/2016 Z. z. v ust. § 215 ods. 4 stanovuje, že orgánom, ktorému je takáto právomoc zverená je generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne. Súd následne vykonáva iba prieskum rozhodnutia na základe správnej žaloby podanej proti právoplatnému, druhostupňovému rozhodnutiu (teda rozhodnutiu vydanému odvolacím orgánom) a to aj vo veciach úrazových dávok. Ak sa žalobca dovoľával ust. § 492 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. tak je potrebné uviesť, že uvedený procesný predpis sa vzťahuje len súdne správne konanie a nedopadá na administratívne konanie, ktoré je vedené pred orgánom verejnej správy. V zmysle tohto ustanovenia sa konania, pri ktorých začalo odvolacie konanie podľa tretej hlavy piatej časti OSP dokončujú podľa tohto procesného predpisu, ktorý pripúšťa prieskum neprávoplatných rozhodnutí správnych orgánov. Toto však nie je prejednávaný prípad. V danej právnej veci bolo rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu vydané po 01.07.2016 a taktiež odvolacie konanie začalo za účinnosti zákona č. 162/2015 Z. z. a po účinnosti novely zákona č. 461/2003 Z. z., ktorá bola vykonaná zákonom č. 125/2016 Z. z.. Vzhľadom na uvedené správne a v súlade so zákonom o odvolaní žalobcu rozhodol žalovaný. Vzhľadom na uvedené argumenty krajský súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je vecne správne, preto ho potvrdil.

4. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť žalobca (sťažovateľ), poukazujúc na skutočnosť, že dlhodobo pracoval ako baník, pravidelne sa zúčastňoval preventívnych lekárskech prehliadok a bol až do úrazu vždy uznaný za schopného výkonu práce baníka v podzemí. Po pracovnom úraze zo dňa 12.11.1991 sa uňho začali prejavovať zdravotné problémy, úraz bol riadne priznaný a odškodnený, v príčinnej súvislosti s ním bol žalobca preradený z podzemia na povrch na prácu údržbára v rekreačnom stredisku „Púšť“ a strata na zárobku mu nevznikla, pretože žalobcov zárobok spolu s invalidným dôchodkom sa vyrovnali zárobku žalobcu pred úrazom. V rozpore s týmito skutočnosťami je však tvrdenie znalca a posudkových lekárov žalovanej, že jeho zdravotné problémy sú spôsobené výlučne neprofesionálnym ochorením. Aj znalec potvrdil, že žalobcove ochorenia chrbtice sú v príčinnej

súvislosti s prácou baníka, ktorá je vykonávaná často v prostredí, kde sa strieda chlad a horúčava, je prievan, práca je často vykonávaná vo vynútených polohách a pravidelne pri nej dochádza k manipuláciám s nadlimitnými bremenami. Ani samotná predispozícia k určitému ochoreniu nevyklučuje príčinnú súvislosť s pracovným úrazom. Žalobca má za to, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je nepreskúmateľné, keďže v ňom nie sú vysvetlené rozpory medzi závermi posudkových lekárov a skutočnosťou, že u žalobcu sa ochorenie chrbtice začalo prejavovať tesne po pracovnom úraze. Na základe uvedeného žalobca navrhuje, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovanej a vec jej vráti na ďalšie konanie.

5. Ku kasačnej sťažnosti žalobcu sa vyjadrila žalovaná, ktorá zdôrazňuje, že posudkový lekár sociálneho poistenia po zhodnotení všetkých odborných vyšetrení s dôrazom na znalecký posudok konštatoval, že u žalobcu nedošlo po 01. januári 2004 k zhoršeniu zdravotného stavu následkom pracovného úrazu z 12.11.1991, nakoľko poškodenie zdravia žalobcu nie je v priamej príčinnej súvislosti s predmetným pracovným úrazom. Žalovaná má za to, že skutkový stav bol zistený dostatočne a napadnuté rozhodnutie je správne. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je obsiahle a obsahuje podrobný opis úvah, ktorými bol žalovaný vedený pri rozhodovaní vo veci. K námietke žalobcu, že žalovaný nezaslal žalobcovi kópiu znaleckého posudku za účelom vyjadrenia sa k jeho obsahu žalovaná uvádza, že žalobca sa osobne zúčastnil opätovného posúdenia poklesu pracovnej schopnosti, ktoré sa uskutočnilo na základe rozsudku NS SR 13.06.2016, pričom zápisnicu z predmetnej kontroly žalobca vlastnoručne podpísal. Lekárska správa obsahuje informáciu o osobe znalca a závery znaleckého posudku a žalobca nevzniesol žiadne námietky voči obsahu lekárskej správy a ani nepodal žiadosť o nahliadnutie do spisu. Aj keď žalobca vo viacerých častiach kasačnej sťažnosti namieta, že chronické ochorenie chrbtice nemohlo u zdravého človeka nastať okamihom utrpenia pracovného úrazu, uvedené vyplýva zo znaleckého posudku. Žalovaná považuje námietky žalobcu za neopodstatnené, má za to, že skutočný stav veci bol zistený úplne, vzhľadom na čo žalovaná navrhuje kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietnuť.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) postupom podľa § 492 ods. 2 SSP preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu je dôvodná a rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 14Sa/12/2016-46 z 21.03.2017 je potrebné zmeniť tak, že kasačný súd zrušuje rozhodnutie žalovanej a vec jej vracia na ďalšie konanie.

7. Podľa § 88 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z. z.) poškodený má nárok na úrazovú rentu, ak v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania má viac ako 40-percentný pokles schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť zamestnanca alebo činnosť osoby uvedenej v § 17 ods. 2 (ďalej len „pokles pracovnej schopnosti“) a nedovŕšil dôchodkový vek alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

8. Podľa § 88 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z. z. pokles pracovnej schopnosti sa posudzuje na účely odseku 1 v súvislosti s plnením pracovných úloh uvedených v § 8 ods. 4 alebo s činnosťami uvedenými v § 17 ods. 2, alebo v priamej súvislosti s plnením pracovných úloh, alebo v priamej súvislosti s týmito činnosťami. Pokles pracovnej schopnosti sa opätovne posúdi, ak sa predpokladá zmena vo vývoji pracovnej schopnosti. Pri posudzovaní poklesu pracovnej schopnosti sa neprihliada na zdravotné postihnutia, ktoré boli zohľadnené na nárok na invalidný výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu. 2).

9. Podľa § 31a ods. 2 zákona č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia (ďalej len „zákon č. 355/2007 Z. z.“) chorobu z povolania a ohrozenie chorobou z povolania 38a) (ďalej len „choroba z povolania“) uznáva na základe posúdenia zdravotného stavu fyzickej osoby a odborného stanoviska príslušného orgánu verejného zdravotníctva podľa odseku 4 špecializované pracovisko, ktorým je poskytovateľ zdravotnej starostlivosti, ktorý poskytuje zdravotnú starostlivosť, ktorú vykonávajú lekári s odbornou spôsobilosťou na výkon špecializovaných pracovných činností v špecializačnom odbore pracovné lekárstvo, špecializačnom odbore klinické pracovné lekárstvo a klinická

toxikológia alebo v špecializačnom odbore dermatovenerológia; 34g) špecializované pracovisko vypracuje lekársky posudok o uznaní choroby z povolania.

10. Podľa § 31a ods. 16 zákona č. 355/2007 Z. z. ak špecializované pracovisko neuzná chorobu z povolania, vydá lekársky posudok, ktorým sa neuznála choroba z povolania podľa odseku 13, do 30 dní od prijatia odborného stanoviska pri podozrení na chorobu z povolania podľa odseku 4 alebo od prijatia stanoviska k uznaniu choroby z povolania podľa odsekov 8 a 11 alebo § 31c ods. 3 a zašle ho:

- a) posudzovanej osobe,
- b) zamestnávateľovi,
- c) príslušnému orgánu verejného zdravotníctva.

11. Podľa § 31a ods. 13 zákona č. 355/2007 Z. z. lekársky posudok o uznaní choroby z povolania obsahuje:

- a) evidenčné číslo,
- b) názov, adresu a identifikačné číslo poskytovateľa zdravotnej starostlivosti,
- c) meno a priezvisko, dátum narodenia a adresu trvalého pobytu posudzovanej osoby,
- e) údaje o zamestnávateľovi posudzovanej osoby,
- f) názov pracoviska, profesiu a pracovné zaradenie posudzovanej osoby,
- g) číslo a názov choroby z povolania zo zoznamu chorôb z povolania,
- h) odôvodnenie a záver,
- i) odtlačok pečiatky špecializovaného pracoviska s uvedením špecializácie lekára a podpis lekára.

12. Podľa § 203 ods. 2 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP) pri správnej žalobe fyzickej osoby nie je správny súd viazaný žalobnými bodmi.

13. Podľa § 462 ods. 2 SSP ak kasačný súd dospeje k záveru, že napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy nie je v súlade so zákonom, a krajský súd žalobu zamietol, môže rozhodnutie krajského súdu zmeniť tak, že zruší rozhodnutie orgánu verejnej správy a vec mu vráti na ďalšie konanie.

14. Predmetom preskúmania kasačného súdu bol rozsudok krajského súdu, ktorý zamietol žalobu proti rozhodnutiu žalovanej, vydanému po zrušení pôvodného rozhodnutia žalovanej kasačným súdom. Žalovaná bola podľa ustanovenia § 250j ods. 7 Občianskeho súdneho poriadku - procesného predpisu účinného ku dňu vydania rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9So/56/2014 viazaná právnym názorom súdu.

15. V zrušovacom rozsudku uviedol Najvyšší súd SR, že hoci pracovisko pracovného lekárstva v správe z 09.01.1992 nezistilo profesionálnu chorobu z vibrácií, neskoršie odborné vyšetrenia, napr. neurologické dňa 22.05.1996 konštatuje vasonerosis gravis HK bilat., dňa 04.01.1999 konštatuje diagnózu chronickej vasonerosis na horných končatinách. Z posudkov nie je zrejmé, na základe akých podkladov posudkový lekár konštatoval, že navrhovateľ bol opakovane vyšetrený pre možnú chorobu z vibrácií. Skutočnosť, že navrhovateľ vykonával prácu baníka, teda zamestnanie s možným ohrozením chorobou z povolania, však posudkoví lekári nevyhodnotili dostatočne a ich posudky sú z toho dôvodu neúplné. Okolnosť, že navrhovateľ v uplynulom období neabsolvoval potrebné vyšetrenia, totiž nezbavuje odporkyňu povinnosti zistiť skutočný stav presne a úplne a na ten účel si potrebné podklady zadovážiť (§ 195 ods. 1, § 196 ods. 1, § 156 ods. 1 písm. f/ zákona). V ďalšom konaní bude úlohou odporkyne zadovážiť si nový lekársky posudok v intenciách vyššie uvedeného v spolupráci s pracoviskom pracovného lekárstva, posúdiť pokles pracovnej schopnosti navrhovateľa na výkon doterajšej činnosti baníka nielen z hľadiska postihnutia krčnej chrbtice, ale aj novej choroby z povolania a na tom základe o nároku navrhovateľa na úrazovú rentu rozhodnúť znovu.

16. Žalovaná si po zrušení jej pôvodného rozhodnutia zabezpečila znalecký posudok vypracovaný znalcom z odvetvia ortopédia. Účelom uvedeného znaleckého posudku bolo posúdiť a zodpovedať

otázky, či zdravotný stav žalobcu v zmysle poškodenia chrbtice je v priamej súvislosti s pracovným úrazom z 12.11.1991 a ak áno, či následkom pracovného úrazu mohlo dôjsť k zhoršeniu zdravotného stavu žalobcu po 01.01.2004. Znalec MUDr. S. K. v znaleckom posudku č. 1/2016 dospel k záveru, že poškodenie chrbtice žalobcu nie je v priamej súvislosti s pracovným úrazom z 12.11.1991, charakter jeho práce bol však jedným z predispozičných faktorov, vyvolávajúcich degeneratívne ochorenie chrbtice. Otázka týkajúca sa možnej choroby z povolania žalovanou znalcomi položená nebola. V lekárskej správe z 13.06.2016 sa posudkový lekár sociálneho poistenia venoval predovšetkým hodnoteniu pracovného úrazu a čo sa týka choroby z povolania uviedol, že žalobca pracoval ako baník v podzemí do roku 1992 a po priznaní čiastočnej invalidity bol vyradený na povrch. V roku 1992 bol aj vyšetrený na oddelení pracovného lekárstva, choroba z povolania ale u neho zistená nebola. V ďalšom období už nepracoval v riziku vibrácií ani preťažovania horných končatín a nebol už viac odoslaný na vyšetrenie na pracovné lekárstvo. V lekárskej správe medzi vyšetreniami bolo uvedené, že žalobca sa dostavil 11.02.2016 na konzultáciu na oddelenie pracovného lekárstva, avšak lekárka pracovného lekárstva MUDr. D.T. N. nepredpokladá vzhľadom k pracovnej anamnéze žalobcu od roku 2003 vznik profesionálneho ochorenia z vibrácií.

17. Takéto zhodnotenie žalobcovho zdravotného stavu považuje kasačný súd za nedostatočné naplnenie záväzného pokynu, vysloveného v zrušovacom rozhodnutí Najvyššieho súdu SR.

18. Bolo povinnosťou žalovanej posúdiť pokles žalobcovej schopnosti na výkon doterajšej činnosti baníka tiež aj z hľadiska možnej choroby z povolania, a to po relevantnom zhodnotení lekárskeho nálezov vydaných po roku 1992, kedy došlo k hodnoteniu vzniku profesionálnej choroby z vibrácií pracoviskom pracovného lekárstva.

19. Konzultáciu z 11.02.2016 za dostatočný podklad nemožno považovať, keďže z nej, okrem skutočnosti, že žalobca bol preradený na ľahkú prácu a preto lekár nepredpokladá vznik profesionálneho ochorenia z vibrácií, nie je zrejmé odôvodnenie záveru. Choroba z povolania sa totiž môže prejavovať tiež s časovým oneskorením, preto nemožno považovať posúdenie z roku 1992 za nemenné, napriek tomu, že žalobca už následne v riziku vibrácií nepracoval.

20. Konanie o uznaní choroby z povolania upravuje zákon č. 355/2007 Z. z., ktorý tak pri uznaní ako aj neuznaní choroby z povolania vyžaduje vydanie lekárskeho posudku o uznaní, resp. neuznaní choroby z povolania. Obligatornou súčasťou tohto posudku je tiež odôvodnenie a záver o vzniku, resp. nevzniku choroby z povolania. Takýto posudok v žalobcovom prípade nielenže nebol vydaný, ale žalovaná sa v lekárskej správe posudkového lekára opätovne odvolávala na posudzovanie z roku 1992.

21. Vzhľadom na uvedené má kasačný súd za to, že žalovaná sa nedostatočne držala záväzného právneho názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a nedostatočne zistila skutočný stav veci. Kasačný súd preto podľa § 462 ods. 2 SSP rozhodnutie krajského súdu zmenil tak, že zrušil rozhodnutie orgánu verejnej správy a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

22. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP v spojení s ust. § 467 ods. 1 SSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu dôvodne vynaložených trov kasačného konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 175 ods. 2 SSP).

23. Toto rozhodnutie prijal senát v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.